

θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καί, ἦν ἐθέλης, παρακοίτην,
 τὸν σοι Ἔρως ἤγρευσεν ἐοῖς βελέεσσι κιχήσας,
 150 ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰορδανίῃ ποτὲ νόμφῃ·
 σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 παρθένος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,
 ἢ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάση.
 πείθεο καὶ σύ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
 ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένην φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρευθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειήν,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμφ' ὄμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῆ.